

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок III.

Нови Сад, недзеля 4. јула 1926.

Число 82.

Іван Франко

Родзени 1856., умар 1916.

Цала широка руско-українска жем преславля того року памят шмерци велького Русина-Українца, геніялного поета и ученого патриота Івана Франка. Двацет осмого мая прешло дзвешец роки од його шмерци.

Хто бул Іван Франко и яки його заслуги за цалу нашу руско-українську націю?

Родзел ше 1856. року у єдним руским валале под Карпатами у Галиції. Оцець його бул коваль и дал своєго сина до школох, бо видзел у ньго и способносци и дзеку за учене. Як син худобного оца коньчел Франко школи у велькай биди, мушел ше сам отримовац з тим, же учел других, бо з дому не могол дастаць велькай помоци. Учел и читал велько вецик як цо за школу требало. Кед пришол до Львова на універзитет такой постал пре свой вельки разум и свою широке образоване предњаком шицких студентах, цо як и вон сцели да свойо знане жертвую за народ. Теди уж почал писац писні и вшеліяки статі по новинох, у котрих захтевал, да ше интелигенция баржей стара за непросвіщени народ, нападовал владу, котра єдному народови (Поляком) давала шицко а другому (Русином) ніч, лем порцій з нього цагала. Вон гварел, же на швеце муши владаць єднакосць, правда и шлебода, и же народ ше не шме три маць у цми и незнаню.

Таки ідеї не полюбели ше „власть имущим“ и Франко уж як студент пришол пред суд и бул осудзены на три мешаци. Од теди бул Франко преганяни аж до конца свойого жицьства, а вше лем за правду.

Не дали му ані сконьчиць школи, так же вон аж 1894 р. зложел остатні испити и постал доктор філозофи.

Але Франко витримал. „Лем бориць ше значи жиць“ — так вон гварел и того ше цали живот тримал. Робел и борел ше тельо, же нам то чежко похопиць, а шицко лем з любови гу народу. Сам немал зос тей своєй роботи, писаня, ніякого хасну лем чкоду, бо баш прето, же вше бранел правду и шлебоду, худобных пред бездушними богачами, мал вон велько неприятелих велько вецик як приятельох и — медзи своїма. Але вон іпак не зохабел своєй церністей драги, гоч би своїм вельким умом могол бул створиць себе мирни розкошни живот. Вон, паметал, же чловек не живе лем за себе, але за мільйони своїх братох по креви и языку — за свой народ.

И туту свою любов, то-ти високи ідеї о правди и шлебоди чловека и народа облекол вон у красни поетични шмати у своїх писнях малих и вельких приповедкох. Написал барз велько. Лем за спис його писанькох требало би єдну цалу книжку. За штераць роки свой пишемницкай роботи дзвигнул вон руску литературу на висоту других европейских литератур. То и було його горуце жадане, да наш руски народ у шицким будзе єднакий другим культурним и напредним народом. И зато вон орал народу ніву глібоко, и широко и тоти його бразди буду ше ище длugo познаць.

У литератури Франко други вельки руско-українски поет, до Шевченка,

нашого найвекшого народного пророка. „Мойсей“ у котрой описує велького пророка Мойсея, як водзи Йзраїлцох до обещаней жеми, а народ го не сце слухац, не вери му. Страшни то були муки за Мойсея, кед вон шицко жертвовал за Йзраїлцох и сцел ім лем добро, а вони го ненавидзели. Сличну долю мал и Франко у руским народу. Велі йому не верели и проци ньому виступали.

Окрем „Мойсея“ написал вон велько красних писнях, у котрих вшадзі вола народ гу роботи и борби за своя права, вола го, най уж не будзе лем „гной на цудзим полю“, най не роби вше лем за другого (бо так Русини вше, през цалу историю робели), але най уж почне жиць сам за себе, вишлебодзі ше з цудзого ярма.

Медзи шицкими писнями ест єдна найкрасша и за Франка найвецей карактеристична. Вола ше „Каменяри“ т. б. лудзе, цо розбивая камене. И вон описує у тей писні, як ведно зос своїма пайташами розбива вон величезну камену гору. А то не гора, то непросвіщеносць и засталосць Русинох, то нещесліва доля нашого народа.

Яка жертва и яка вира у успех свойого діла! Хоч каменяр зна, же не будзе уживаць плodoх своєй роботи а іпак робел — для потомкох. Власніма коццами сце тот вельки Русин засцельці драгу напредования свойого народа.

И найсце ю висцелел. Бо же нешка руско-українски народ уж познати у швеце, же нас нешка тримаю за культурни и розвити народ, у тим найвекшу заслугу (за Шевченком) ма баш Іван Франко.

Пред нім були ми ягод муром одмурвани од культурній Европи, а Франко

ВИХОДЗА раз у тижню.

Цена на цали рок 100. Динари.
На 1/2 рока 50. Динари.
За Америку 4 долари

Рукописи и други писма треба послаць на адресу:

„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојовићева улица број 2.

Прётплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВІТНО ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

бул тот каменяр, цо пре- бил у тим муре широки облак, да и ми можеме патриц на широки швет. Вон принесол до нас (особено Русином у Галициї) нови ідеї и мож повесць же дрілел заспаних галицьких Русинох напредок гу шве- ту, научел іх, да буду горди на свою народносць и най не думаю, же ми остатні на швеце и же вше мушиме буць на задку.

Зато го нешка Русини-Українци високо ценя и вихвалюю, а за то мушиме и ми, найменши коначок на могучим руско-українским древу, його упознаць, даць му заслужену чесць и прияць його думи-идеї за свой. Вон є и наш, бо вон припада цалому рускому народу, гоч жил и умар у Галициї.

За нас тераз ма най-векшу важносць його лю-бов и жертва за народ. И ми ше мушиме научиць — кед сцеме да ше затримаме. на живоце — жиць и жер-твоваць ше не лем за се-бе и за свою фамелю, але и за других наших братох, за шицок наш руски народ у Югославії, за його про-світу и лепшу будучносць. Мушиме ше стараць и о тим, цо будзе з нашими синами, яки вони буду, як буду жиць и яки з ніх буду Русини. Шицки ми треба, да зме вельки па-триоти по прикладу Івана Франка.

На остатку іпак треба да спомнєм, же як шицки люди так мал и Франко свой хиби. А найвекша му хиба була його пре-велька вира и людски розум и людски сили, так ше вон зато премало оглядал на Бога и на божку по-моц з неба. То ше видзе-ло особено у його младших роках. Вон думал, же чловек шицко сам може по-цигнүць, та же ше не муши волаць на Бога, гоч на Бога не нападал. Пред старосці

вон туто свою хибну думу дакус пременел и виправел гоч нє цалком.

Але ми, кед го честуєме, робиме то нє пре його хиби, але пре його вельки заслуги для нашого народу, за його труд и

муку цо вон принесол як жерту своїому народові а за лепшу його будучносц.

Зато ми кличиме: Чесць и слава Івану Франку.

Михайло Фирак.

У НАШІМ

ПОЛИТИЧЕСКЕ ПОЛОЖЕННЯ

У парламенту розправляше о т. зв. нептунських конвенційох, котрих наша влада подписала зос Італію. Понеже ше дава у тим Італії велько права на чкуду нашого народа у Далмациї, то ше у жемі отримали веци протестні збори. Випатра, же Радичевци будуть гласаць за тоти конвенції. Опозиція рахує, же вони на тот способ страца велько у народу.

ПАРТИЙНИ АГИТАЦІЇ

В недзелю отримало ше веци партійних зборів. У Крушевцу бешевовал Лю. Давидович и гварел, же неминовно приде до виборній влади и лем до такої вон ступи. Нешкайша влада не може остаць на управи дливо, гварел Давидович.

У Баймоку сцели отримаць радичевци збор, але пришло до битки зос добровольцями и збор ше не отримал. Сам Радич уж ше рушел и отримал збор на острову Корчули.

ФЕЛЬТОН

Іван Франко.

Каменяр Евлогий

Змеркало ше. По рики Нил (у Єгипту) ішла з Александриї ладя, а у ней окрем весларох були ище два монахи з Тебаїди: старець Данило, 80-рочни дідьо сухи як проще але випростовани и з виразом того спокою, яки дава праведна старосць—и єден його ученик, ище млади монах з чарними, бліщацами очами и з виразом твардей нічим не стриманої волі. У іншаких часох бул би з нього можебуць яки славни воєвода, лєбо розбойник; але теди велі ишли за монахом и зато и вон пошол до Тебаїди „спасати душу“.

Слунко ше у кирявим шветлу схилело над песящим пустиньом, кед ше на лівим бергу рики указал нє вельки єгипетски валал. Вон ше як подарта широтка притулел зос своїма у-

ОТЕЧЕСТВУ

ОПАСНОСЦЬ ОД ПОПЛАВІ

Шицким ище у розуме велька поплава зос 1924 року, па людзе заш жилю у страху, бо Дунай рошне. Драва уж пребила насип и виляла ше. Дас 1200 ютра жемі под воду. Найвекша опасносць при Богоєву, бо там ище стари насип, котроого вода 1924 року пребила нє оправени.

НЕЩЕСЦЕ ЗОС КРИЛАТИЦУ

Прешлого тижня пошли зос Нового Саду, штири крилатици до Сараєва. Над варошу Бусовачу єдна крилатица спадла и двоме офисире, котри були нука чечко ранети.

ПРЕСЛАВА ВИДОВДАНУ

На пондзелок преславени по целей держави на найторжественніші спосіб Видовдан, спомен на погинулих у войни.

ВЕЛЬКИ ЛЯД У ХЕРЦЕГОВИНИ

Тих дньох падал у Херцеговини дас пол годзини вельки ляд, котри унічтожел шицки усиви, особено

богими хижками гу розвалином стародавних палатах и храмох, ту и там ричал статок, и овци а зпод налом покритих стрехох сновал горедим, людзе ше врацали з поля и на главох ношили вельки житні снопи. При самим Нилу видно було громадку древох а два чи три схилели ше над водою як нашо верби. Старець Данило дливо стал у ладі и припратрал ше тей красней слики; його очи ягод да цошка гледали. Затим ше вон прибліжел гу заповеднику ладі и прегварел:

Тамаль вож, гу гевтим древом, там преноцуєме.

Заповедник послухал и за даскельо минути ладя пристала гу бергу баш под самими древами, а єден од весларох вискочел на жемі и увязал ладю за дерево. Старець при помоці свого ученика вишол на берег.

Ту ето преноцуєме, гварел вон оглядаючи ше наколо.

А то як. Ту на берегу?

доган и винїci. Чкода ше рахує на 3 милийони динари.

ПОМОЦ НАСТРАДАЛИМ ОД ВОДИ И ЛЯДУ

Тих дньох одпутовало веци комесийох до поєдніх крайох да утвердза чкоди од води и ляду. За пострадалих одредзена помоц од 300 милийони динари.

П. Н. ПАШИЧ ПРЕНОШУЄ МАСТОК НА СВОЮ ДЗІВІВКУ

Єдни нашо новини явель, же п. Никола Пашич преписал свой маєток на дзівівку Дару. Же здание вредзи 1,500.000 дин а узначено лем 380.000. Крем того, же Рада Пашич як наслідник свого оца мущел би плаціц держави неплацени порцій и кари

за то. Кед на тот способ преписано добро на других, веци нє будзе мочи вигнац од Ради длуство.

НЕСТАЄМНОСЦЬ ЗВАНІЧНИКОХ

У закону о чиновниках було поведзено, же вони буду нестаємени лем през 3 роки т. е. лем до юна мешаца того року. И веци би влада нє могла премесцовац званічникох як би вона сцела. Понеже приходзяви беранкітозванічникох треба цо баржей заплашиц, да голем вони буду віше при владі. Прето ше тата нестаємносць званічникох предложела заш на 3 роки. И так тоти людзе, котри и так велько патя ище през три роки муша жиц у страху за свой хлеб.

До Чикага на Євхар. Конгрес

Пане Редакторе!

Думам, же ше нє погніваце на мене, кед Вам напишем даскельо слова до наших „Руских Новинох“ з велького моря, яке ще воля Антлански океан, скорей як нам Господъ дозволі по дзвеєць дневній вожні ступиць на Америцку жем. Знам, же и читателью будзе мило даць небічного почуць з так даліх краіох.

Боже Провидінне так одредзело, да и пойдаем на тогорочни Євхаристични конгрес, котри ще отримує у Америці у Чикагу од 20—24 юния. Тогорочни Євхаристични конгрес то

28. в семирни Євхаристични конгрес. Дзекотри з читателью буду ище паметиц на подобни Євхаристични конгрес, які ще отримовал у Відню (Бечу) 1914. року. Даёден може буць учасцівал и на Євхаристичним конгресу у Риму. Шицкі тати конгреси надвиши конгрес у Чикагу так, як Америка у веіх стварох надвишув Европу. Але о самім конгресу напишем у другім письму, а тэрэз лем даскельо слова з драги.

Мене драгадаму, Прагу до Гетеборгу, та інші місця, які ще не написаць краіні.

На пустым плацу уштредвалалу? гуторел незадовольни ученик.

Так, ту,—мирно одповед старець.

Ша то нє може так буць! Ту в ноци хладно, од рики идзе жимни вітор. Може и яка жвир прийсці...

Ніч то, сину, ту преноцуєме, повторел старець.

Поме голем тамаль до розвалінох храму. Там ест камени патос, горе повала, там нам будзе вигоднейше и сигурнейше.

Не, сину, пребудземе ту.

Але то ше нє швечі! — скричал нєцерпеліво ученик. Да шпіміе ту на пияцу як жобрacci, лебо ..

То ніч, сину, прешпіміе, повторівал старець свой упартко як дзецко. Але и ученик бул тиж упарты. Слунко уж зашло, вшадзі по-цемнєло, а вон стал на берегу нє знаюци, цо ма робиць. Од велького незадовольства вон аж заплакал и скричал:

А волел би я нє жиц на швеце, як так ше цагац.

У тим часу указало ше здалеки шветло, цо як заблукані огеньчок швицело по полю идуци з валалу и прибліжковало ше гу нім. Обидвоме монахи охабели свою неприємну бешеду и патрели на шветло. За якей пол годзини воно ше зошицким гу нім прибліжжало и вони увидзели при шветлу горуцых трискох старенъского діда, котри з іще даскельо людзох ишол по брегу Нилу. Обачивши іх пришол бліжай спаднул на колена пред старцем Данилом и доставши од нього благослов почал му бочкац руки и ноги, а веци так исто и ученику и модлел іх обідох, ке би ше не ганьбели його убогей хижки и вечери та же би пришли до ньго преноцовац.

Пойдземе, гуторел на кратко старець Данило и шицкі ведно пущели ше до валалу. По драже дідо нашол ище даскельо путнікох и худобных жобрacci и поволал их гу себе. Кед

сну Прагу, котра ше з дня на дзень віще красше розвива. Чехи ю волаю „Златна Прага“. И справді є „златна“, але лем то нѣ Прага „златна“, котру будовали вельки католіцкіи владаре. Тей златнай Праги фундаменты ставили свята Людмила, св. Вацлав, св. Прокоп и други, а залівали и усовершовали їх роботу св. Кирил и Методий—нашо апостоли. И нешка стоя прекрасни будови, яки збудовал богобойни ческии краль Карло IV.: царскии палати, церкви, Карлов мост и други. И нешка ше поноши „златна“ Прага з палатами, яки збудовало старе ческе племство и вшельяки монашескии чини зос владикама. И до нешка ше найкрасши бібліотеки находза у владических и монастирских зданийох. Модерна Прага далеко заостава за стару Прагу зос своима банкама, фабрикама, касарнями и т. д. У Праги, а и по цалей Ческей, стари дух католіческии на ново ше розбудзув, а то задава превельки бриги безбожним соціялистичним и комуністичним партіям, котри би сцели и надалей владац над католічским ческим народом, гоч су у велькай меншини. Але пущме и тото за тераз. Дня 23. V. одслужжел сом Службу Божу у найвекшай церкви Прашкой св. Вита, котра ше тераз обновлює—и то у каплиці св. Вацлава на Його грому. Ту ше бліско находзи и гроб св. Йоана Непомука, котри умар, бо нѣ сцел открыц исповидуну тайну. У тей же церкви находза и мощи руских святительох Хлѣба и Бориса. Ест у Праги и греко-католіческа церква, при котрой служа двоме нашо священіки и то Dr. Стргман, по роду Голандез, пре Российских вирникох, и о. Мидлик пре наших вирникох, а особено пре ученикох в Подкарпатя и в Галичини. Тоту церкву за тераз отримує апостолат св. Кирила и Методия у Ческей. О другой

годзини по поладню позберали ше паломніци на штацию. Там ше появел и министер Шрамек, вельки вожд ческих католікох. Позберали ше и ученики Словаки, котри штудую у Праги, да привитаю свого вожду Глинку, котри так само путовал до Америки.

Америцки Словаки поволали шицких своїх шейсцох владикох а з німа и Глинку, заплацели ім драгу, да ше там пред шветом покажу, же вони жио як окремни словацки народ. Мило було слухац, як млади людзе Словаки витали Глинку и других послох. Ту ше шпивало народни словацки гімн, папински гімн и други народни писні, а Глинка з німа ведно. Ту ше нашли и нашо руски ученики на университetu, да випровадза руского владику. У 2:20 рушел ше влак и скорей як слунко зашло, ми уж були на граніці німецкої республики. Правда у Ческей на железніцах вельки шор и чистота, але іще красше було у Німеччини. О 7 годзини були зме у Дрездену. Цали час зме ишли попри рику Лабу, на котрой вшадзи було видиц парослави пре забаву и пре потреби торговельни. З єдней и другей страни рики красни гори, як да их наймудрейши маляр намальовал. И по тих горах було видиц вшадзи красни здания и загради.

Дрезден-Драждяни то главное место Саскей од 700.000 обивательох, од котрих лем єдна трецина будзе католікох, а други протестанти и кальвине. У тим ше месту находзи оригинални образ Матери Божей з малим Ісусом, до го намальовал славни маляр Рафаэль, котри мальовал и церкву св. Петра и Ватикан

Ту ше находзи и оригинални образ єдного другого од найславнішых світських малярох — Тиціяна,— на котрим маляр намальовал, як фарисеи и садуки сцели завесц Ісуса, кед Го

питали чи треба порцию давац Цезару. Ісус зажадал од ніх пе-неж, запитал ше іх: чий то образ на пенежу? А кед му отвичали: Цезарев, Ісус им так отвітовал: дайце Цезару, цо Цезарево, а Богу цо Боже. На образу тот момент пред 500 роками намальовані так красно, же и нешка як да прегваря гу нам слова Христа Господа.

Бувши краль Саски по вири католік. Його брат Максим священік у Фрибургу и професор на богословії. Вон нащивел шицки монастири у нашей держави, а и по цалим Балкану. Вельо писал о нашим обряду. Добре позна наших владикох и

вельки в приятель и роботнік на соєдиненю Церквох.

Вредно напомніц, же протестанти ту у Драждянох маю у своїх церквох сповідальніці так як и римокатоліки. Вони явно признаю, же людска душа потребує святу споведь. И вони приходзва на споведз, гоч не маю священікох, котри бы іх могли одришиц од григох. Протестанти признаю лем Тайну кресценя и Памяток на Тайну вечеру. Други тайни одруцели, бо вецей слухали науку людску — єдного Лутера, Кальвина, Цвінгеля и других, як науку Божу.

ШИРОМ ШВЕТА

Шпания

ПРЕД РЕВОЛУЦІЮ?

Шпаньольски новини являю, же поліція влапела вецей особи, котри припадали революціонерів организації и 24 юна мали проглашиц республику.

Русия

ЗЯВЕЛА ЦЕ КУГА

Зоз Москви являю, же ше у уральскай губернії зявела куга. До тераз вецей як 100 случаў смерти. Цалу губернию одорвали од швета и до ней послали вецей дохторских комисійох.

Італія

ДЗІВКА МУСОЛИНІЙОВА БЕРЕ НАСЛІДНИКА ПРЕСТОЛУ

По вистох зос Риму талиянски предсідатель Мусоліні сцел би свою дзвівку Еду одац за талиянского наслідника престолу Умберта, котри скорей бул проців фашистох, але вец ше зіміа вимирел.

Чул, чи не разумел, цо вон сце, а кед го баш питал одповедал якошік не радо.

Бизовно же не сце гуториц пред цудзіма людзмі, пред весларами, думал себе ученик и одлучел ше, же ше аж теди випита, кед приду до Тебаїди и останю сами у своїх ціхих келійох (монаших хижкох). Та ето, вони уж у Тебаїди у своіх пещерах; ученик ше допітует єдного, другого, треціго дня о чуднім чловеку, але старец ані слова.

Не сину, не будземе о тим бешедовац, — то ето цала його одповед и такой обраца бешеду на дацо інші. Ученик чим далей тим баржей постава нেцерпезії а на остатку пришол уж на то, же єдного дня ані рано ані на поладне не приходзел до хижки, дзе жил старец, не принесол му ані хлеба, ані води, ані тей гарсци бобу, цо була його єдна цепла потрава. Уж ше змеркало, кед старец сам пришол до хижки

Енглеска

УВОЖОВАНЕ УГЛЯ

Прешлого тижня увезло ше до Енглескай 180 000 тони угля а пред тим 120.000 тони. Влада виявела же на тот спосіб Енглеска приходзі до фінансійскай кризи и зоз енергічними средствіяма зламе штрайк рударох.

Француска

НОВА ВЛАДА

Понеже Бриян привед до порядку вонкашне положение францускай, сцел да ушори и фінансійскі вопрос, котри так барз мучи жем. Вон приял до влади за министра фінансійох Кайо-а, познатого струковняка, котрого буде подперац шицки партії. Кед и Кайо не будзе у возможности виздравіц фінансіски обставини Францускай, теди препасц готова.

СОЦІАЛИСТИ ПРОЦІВ КАТОЛІКОХ

У опічнох, у котрих управу трымаю соціалисти забранели

свого ученика.

Цо же то сину? питал ше вон своїм звичайнім мирним и ласкавим гласом. Ти нешка забул на свого отца и пущел ши го цали дзень без ёздзеня.

Немам я отца! засмущено одповед ученик. Оцец люби свого сина и з нічим ше пред нім не криє, а ти мнє не сцеш повесц, цо було медзи тобу и тим старим увалале.

Кед старец Данило чул туту бешеду не повед вецей ані слова, лем ше мирно обрацел, да ідзе гет. Але ученик не витримал. З гласним плачем руцел ше вон гу ногом старца, облапел іх и благаюци го модлел:

Не, не пущим це, отче, док ми шицко не повеш! Модлім це, не дай да ми ше душа мучи, поведз ми, хто тот дідо и цо він тайни хижки бешедовали.

Старец Данило кед видзел таку силу волі у сво-

пришли до його хижки, дідо их шицких радосно привітал, зограл води поумивал їм ноги а вец поставил скромну але ситу вечеру, сам ёдол барз мало, але зато непрестано понуковал своїх госцох. Кед ше шицки насицели, дідо позберал шицки остатки и отрошини и винесол іх пред хижку, дзе уж на ніх чекала цала громада валалских пох, вони очівисно були уж привікли на таку госчину, бо чекали пред хижку мирно, а тераз, дostaл кажди свой фалати порозбегали ше гет.

Кед так шицко ушорел и кед подзелел шицко, цо мал у хижки, так же му не остало за најотро ані фалаточок хлеба, ані капка олею, теди дідо посцелел своїм госцом крашне и як добра мац и положел іх спац. Лем старец Данило не левал. Вон розказал свойому ученикови най шпи а сам вжал зос собу господара дому до сущедней комнаты, дзе звичайно спал сам го-

католиком отримовац процесії на дзень Божого Цела (Телово). На веліх местах пришло, и до оштрого. Таке спровоцоване социалистах найлепшиє доказує, кельо вони почитую шлебоду вири.

Мароко

МЕДЗИНАРОДНА ДЕРЖАВА

Зос Мароко ше война звершила але тераз ческосц у тим як ше Шпания и Француска подзеля медзи собу. Медзитим умишали ше други держави як Италия и Енглеска и випатра же Мароко найскорей будзе медзинародна покраїна.

Зос наших валадоў

Липовляни

За нашу од огня пострадалу церкву назбераю у Миклошевцах 900 Дин; у Загребскай парохії собра-

Турска

РЕВОЛУЦИОНАРЕ ПОЛАПАНИ

Кемал паша, управитель Турска полапал шицких вождоў революціонарнай организаціі, котрых было коло 300 особы. Судзіц им будзе вони суд у Смирни.

Немецка

ЧИСЛО ИНВАЛИДОХ

По послідній статистыкі Немецка отримуе 679.410 инвалидох, котры цалком неспособны за роботу, од того 1150 женох, котры служели при „Червенному Кресту“ и настрадали.

Вшэліячина

ВЕСЕЛИ РОГРЕБ

У варощику Кастели ў Шпаниі наредзела ёдна 80 рочна вдовица, як ше на погребу хлапцы и дзивчата муша шпивац найвеселши шпиванки так исто и музика грац. Погреб ше так и окончел а пред теметом, отримал ше ище и танец. З погребу врацели ше до вдовицой хижі и випили шицко вино якеш нашли у півніці.

ПОРЦІЯ НА НОГИ

У Китаю звичай, як жени кладу свой ногі до окремых малих калупох и не даю им роснуц, бо чим меньша нога, думаю вони, же красша. Тераз

його ученика, прегварел гу ньому ласково:

Добре сину. Повем ци шицко, але дай ми дацо загризц, бо глад ми не допуши шицко розповесц.

Кед ше дакус насицел, старец так прегварел гу ученикови:

Прикриши сину. Не знаш над собу владац, а то вглавне препятствіе за праведни живот. Баш прето, же ши ше так упар там на брегу, я ци не сцел тей исторої розповесц. А и тэраз мушкиш ми дац слово, же, док я жиэм, нікому тога не повеш.

Ученик му то радо обещал а вец му старец Данило проповедал слідующе:

Тот дідо, у котрого ми ноцювали, вола ше Евлогій. Вон барз стари, вельо старши одо мене. А по ремеслу вон каменяр. Я го познал уж як старого человека пред штерацем рокі. Я бул теды пустиножитель и плетол сом кошари. И кед я раз так пошол до варошу да предам, цо сом виробел, вра-

но 245.25 Дин. Пишкуревска парохия даровала ёдну Плащаницу и ёдни ризи. Шицким добротвором парохиялни уряд у мену церкви найкрасше благодари.

ЗЛАТНА КУПЕЛЬ

У державі Сіям (Азія) окончело ше коруноване нового краля. З нагоды тога торжества брамански (погански) священіцы цело краля купали, у златнай купелі а вецикль го намасцели пахасіма масцами. Тота драгоценна купель, котра ше хаснүе лем при корунованию, ест найдрагиши предмет кральевскага маєтку, у ней ше

цал сом ше назад през тот валал и остал сом преночовац на плацу, над рику, под истими древами, Як и теди з тобу. Але тот істи Евлогій и теди мне нашол и поволал до своей хижі, дал вечерац, остаток од вечери дал пісом, а за други дзень не охабел ані отрошини. Кед ше я зачудовал його роботи, вон мне так повед: „Старче Божі, од младих роках провадзім такі живот. Робим при каменюх цали дзень и ніч не ём. За свою роботу доставам на дзень ёден златник. За тот пенеж накупуем хлеба и другого ёздзеня и мам каждого дня на тельо, же вистарчі не лем мне за вечеру, але и за худобных и путниках а тиж за гладных псох. Так ето зарабям каждого дня и такой тот істи дзень шицко подавам не стараючи ше за наյутро з надію на Бога, же ме вон потрима у сили и зздравлю, як и до тэрэз.“

(Далей будзе)

купали уж кральове 9 династыйох. Воду принешу зос шицких сіямских рікох.

ЗАКАЗАНО ПОЙСЦ НА ЕВЕРЕСТ

Новини являю, же погански жителі ў Тибету, дзе ше находзі найвисці брег швeta Еверест заказали под кару шмерци чужинцом грабац ше на верх. Вони веря, же там на верху бываю їх боги и там людзом нет места.

ПЕС ЯК НАСЛІДНИК МАСТКУ

Американец Адамс, котри живе у Альденбургу у Енглескай записал цали свой маєток, котри виношуе 50.000 долари свойому псові. Лем повремену,

кед би пес угинул, теди ше ма право дзеліц родзина.

НАРОДНИ ПОСЛАНІК У ЖЕНСКІМ КАЛАПУ

У енглескім парламенту прэписано, же народні посланік мушки мац калап на главі, кед предклада які закон. Кед посланік Богонен пришол до слова, обачел, же його калап остал у гардеробі. Зос руку вжал калап свайго сушеда и почал бешедовац. Чудовал ше, кед ше шицки шмеяли його бешеди, котра бул барз озбильна, даёдні сцеклы од шміху. Цо ше стало? При посланіку шедзела госпожа Вілкінсон, тиж посланік, и вон положел на главу ёй сламняни лётні калап.

Шветочны отпочивок

Евангелие на недз.

Во время оно, ходя Іисусъ при мори Галілейскомъ, видѣ два брата, Симона глаголемаго Петра, и Андреа брата его, вметающа мрежи въ море, бѣста бо рыбаря. И глагола има: грядита по мнѣ, и соторю вы ловца человѣкомъ. Она же абѣ оставльша мрежи своя, и воззвава я. Она же абѣ оставльша корабль и отца своего, по немъ идоста. И проходжащіе всю Галілею Іисусъ, учѧ на сонмищахъ ихъ, и проповѣдая Евангеліе царствія, исцѣляя всякъ недугъ, и всяку язву въ людехъ.

Од Русадльох почно ше нѣдзелі з нова роховац од першай, па так далей през цали рок, на хторима ше толкую евангелій народу; цо Іисус научовал, и цо за нас'робел.

Видзиме, же Іисус дораз на початку свайго научована вибера се бе ученикох, як нешча читаме за Петра и Андрия, и одредзув им задачу, цо вони буду робиц як апостоли Христово". И глагола има: грядита помні и соторю вы ловца человѣкомъ. — И так поволуе шором других: Якова Зеведеева и Йоана, брата его и далей других.

Кед Іисус пошол на небо, апостоли мали далей наставиц проповидац правду народом, и лапац их шором шицки до галава Церкви Христовей, хтору себе Іисус збудовал на тим швете, як дом спасеня.

ОБЯВЛЕНИЕ

Два хасновити газдовски книжочки, цо були оглашени у 80 ч. „Р. Новінох“ уж разпредади при Р. Н. П. Д. у Р. Керестуре.

Наручаше други з Ужгороду, та ше оглаша у новінох и заш ше буду разпредавац.

Председатель

М. Мудри.

Нашимімі дружнікамі!

Кажды, котри ище не намірел свою предплату най то цо скорей зроби, бо грих чытац новини а не плаціц!

